

No. 36589

**Finland
and
Estonia**

**Agreement between the Government of the Republic of Finland and the Government
of the Republic of Estonia on cooperation in the field of water protection. Tallinn,
12 February 1999**

Entry into force: 26 January 2000, in accordance with article 11

Authentic texts: Finnish and Estonian

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Finland*, 18 April 2000

**Finlande
et
Estonie**

**Accord entre le Gouvernement de la République de Finlande et le Gouvernement de
la République d'Estonie relatif à la coopération dans le domaine de la protection
de l'eau. Tallinn, 12 février 1999**

Entrée en vigueur : 26 janvier 2000, conformément à l'article 11

Textes authentiques : finnois et estonien

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Finlande*, 18 avril 2000

[FINNISH TEXT — TEXTE FINNOIS]

SOPIMUS

Suomen tasavallan hallituksen ja Viron tasavallan hallituksen välillä yhteistyöstä vesien suojelemaalla

Suomen tasavallan hallitus ja Viron tasavallan hallitus, jäljempänä "sopimuspuolet", jotka

ottavat huomioon Suomen tasavallan hallituksen ja Viron tasavallan hallituksen välillä 7 päivänä marraskuuta 1991 allekirjoitetun sopimuksen yhteistyöstä ympäristönsuojelemaalla,

pitävät tärkeänä kehittää ja syventää kahdenvälistä yhteistyöstä vesien suojelemaalla,

ovat 22 päivänä maaliskuuta 1974 allekirjoitetun Itämeren alueen merellisen ympäristön suojelemaa koskevan yleissopimuksen (Helsingin sopimus) sopimuspuolia,

ovat tietoisia, että 9 päivänä huhtikuuta 1992 allekirjoitettu Itämeren alueen merellisen ympäristön suojelemaa koskeva yleissopimus korvaa voimaantullessaan vuoden 1974 Helsingin sopimuksen,

ovat vakuuttuneita siitä, että Suomenlahden ja koko Itämeren meriympäristön tilan parantaminen on elintärkeää kummankin maan luonnonle, taloudelle, kulttuurille ja hyvinvoinnille,

ovat sopineet seuraavasta:

1 artikla

Sopimuksen tarkoitus

Tämän sopimuksen tarkoituksena on kestävän kehityksen turvaamiseksi edistää vesien suojelemaa ja muuta siihen liittyvää ympäristönsuojelemaa Suomessa ja Virossa. Sopimuspuolet pyrkivät vähentämään ja ehkäisemään vesien, etenkin Suomenlahden, kuormitusta erityisesti soveltamalla parasta käytettävissä olevaa teknologiaa ja ympäristön kannalta parasta käytäntöä.

2 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

1. Sopimuspuolet ilmoittavat tämän sopimuksen tullessa voimaan toisilleen diplomaattiteitse niistä viranomaisista, jotka ovat toimivaltaisia huolehtimaan sopimuksen panemisesta täytäntöön,

ja näiden viranomaisten toimialoista. Sopimuspuolet ilmoittavat samoin toisilleen toimivaltaisten viranomaisten muuttumisesta.

2. Toimivaltaiset viranomaiset ovat tämän sopimuksen tarkoittamissa asioissa suoraan yhteistyössä keskenään.

3 artikla

Yhdyskunnat

1. Sopimuspuolet huolehtivat tarvittavista toimenpiteistä yhdyskuntien jätevesien puhdistamiseksi siten, että yli 2 000 asukkaan yhdyskuntien jätevesien puhdistuksesta saavutetaan vuoden 2005 loppuun mennessä keskimäärin 90 prosentin puhdistusteho orgaanisen aineen ja fosforin osalta. Vesistöön johdettavan jäteveden pitoisuus saa olla keskimäärin enintään BOD₇ 15 mg/l ja kokonaisfosfori 1,0 mg/l ohijuoksutukset ja yli vuodot mukaan lukien. Viemäriverkkojen ulkopuolella sijaitsevien tiheästi asuttujen alueiden liittämistä yhteisen viemäröinnin ja jätevesien käsittelyn piiriin edistetään. Viron sopimuspuolella on kuitenkin mahdollisuus ennen vuoden 2003 loppua ilmoittaa Suomen sopimuspuolelle, pystyykö se täyttämään puhdistetun jäteveden BOD₇:n ja fosforin pitoisuusvaatimukset

2. Sopimuspuolet huolehtivat siitä, että vuoteen 2005 mennessä sellaisissa asukasvastineluvultaan yli 10 000 asukkaan puhdistamoissa, joiden purkuvesistö on typelle herkkää vesialuetta, tehostetaan typen poistoa siten, että saavutetaan keskimäärin 50 prosentin poisto vuosikesiarvona laskettuna.

3. Sopimuspuolet edistävät yhdyskuntajätevesistä poikkeavien haitallisten jätevesien riittävää esikäsittelyä, jotta varmistetaan viemäriverkon ja puhdistamon tehokas toiminta sekä lietteen käyttökelpoisuus. Jätevesiliitteen asianmukaista käsittelyä ja hyötykäyttöä edistetään. Haitallisista aineista johtuvia riskejä terveydelle ja luonolle vähennetään.

4. Sopimuspuolet huolehtivat siitä, että jätevedenpuhdistamoiden toiminnan tarkkailussa seurataan myös tulokuormitusta ja puhdistustehoa sekä purkuvesistön kuormitusta.

5. Sopimuspuolet huolehtivat siitä, että viemäriverkkojen huolto, saneeraus ja uusien viemäreiden rakentaminen toteutetaan siten, että viemärit ovat tiivitään ja toimintavarmoja. Viemäriverkkoja kehitetään niin, että ohitukset ja yli vuodot sekä viemäriin joutuvien sade-,

kuivatus- ja vuotovesien määät ovat mahdollisimman pienet.

4 artikla

Teollisuus ja energiantuotanto

1. Sopimuspuolet edistävät parhaan käytettäväissä olevan teknologian ja ympäristön kannalta parhaan käytännön soveltamista teollista toimintaa harjoitettaessa.

2. Sopimuspuolet ryhtyvät toimiin, joissa kaikkia ympäristöön kohdistuvia vaikuttuksia tarkastellaan samanaikaisesti ja joiden tarkoituksesta on tuotantoprosesseja parantamalla ja jätevesien käsittelyä tehostamalla vähentää haitallisten aineiden, erityisesti raskasmetallien, myrkkylisten ja pysyvien orgaanisten aineiden sekä ravinteiden päästöjä kaikissa teollisuuslaitoksissa. Tavoitteena on vuoteen 2005 mennessä vähentää näiden aineiden kokonaispäästöjä keskimäärin noin 50 prosenttia siitä, mitä ne olivat vuonna 1995.

3. Sopimuspuolet pyrkivät vähentämään yleiseen viemäriin johdettavien teollisuuslaitosten jätevesien aiheuttamaa kuormitusta tehostamalla erityisesti jätevesien esikäsittelyä.

5 artikla

Kalankasvatus

Sopimuspuolet kehittävät ja ottavat käyttöön sellaisia uusia laitostyyppejä, uhdistusmenetelmiä, rehulaatuja ja ruokintatapoja sekä laitosten käyttö- ja hoitomenetelmiä, joiden avulla kalankasvatuksesta johtuva vesistöjen kuormitus rajoitetaan mahdollisimman vähäiseksi. Kalanviljelylaitosten ravinnepäästöt eivät saisi 1.1.2000 jälkeen ylittää vuosittaisia keskiarvoja 8 grammaa fosforia (kok-P) ja 70 grammaa typpeä (kok-N) yhtä tuottettua kalakiloa kohti (elävä kala). Nämä arvot lasketaan sitten, että elävä kala sisältää 0,4 prosenttia fosforia ja 2,75 prosenttia typpeää. Nämä vaatimukset eivät koske kalanviljelylaitoksia, jotka tuottavat kalanpoikasia luonnonvesiin istuttamista varten.

6 artikla

Maatalous

1. Sopimuspuolet pyrkivät vähentämään typpi- ja fosforikuormitusta pitäen tavoitteena karjatalouden ja peltoviljelyn päästöjen yhdessä

aiheuttaman kuormituksen vähentämistä vuoteen 2005 mennessä vähintään 50 prosenttia siitä, mitä se oli 1990-luvun alussa. Lisäksi pyritään vähentämään ammoniakkipäästöjä ilmaan.

2. Sopimuspuolet parantavat karjataloudessa tuorerehun puristenesteen ja lannan varastointia sekä edistävät niiden käyttöä lannoitteena. Karjatalousyksiköiden lannan ja virtsan käsittely ja varastointi toteutetaan siten, että lantaa ei levitetä pelloille routaantuneeseen tai lumipeitteiseen maahan.

3. Sopimuspuolet uusivat yhteistyössä vuoden 2000 alkuun mennessä maatalouden vesiensuojelua koskevat kummankin sopimuspuolen ohjelmat ja suosituksset hyvistä viljelymenetelmistä. Ohjelmiin ja suosituksiin sisällytetään suositeltavat toimintatavat eroosion ja ravinteiden huuhtoutumisen vähentämiseksi, maan talviaikaisen kasvipeitteisyyden lisäämiseksi ja tiivistymisen estämiseksi, suojakaitsojen muodostamiseksi ja kemikaalien käytön vähentämiseksi.

7 artikla

Metsätalous ja turvetuotanto

1. Sopimuspuolet pyrkivät vähentämään metsätalouden aiheuttamaa vesien kuormitusta ja pitämään tällöin tavoitteena erityisesti ravinnepäästöjen vähentämistä vuoteen 2005 mennessä noin 40 prosenttia siitä, mitä ne olivat vuonna 1993.

2. Sopimuspuolet pyrkivät varmistamaan, että metsätaloutta varten tehtäväissä ojituksissa, lannoituksessa, hakkuissa, maanpinnan muokkauksessa ja torjunta-aineiden käytössä otetaan huomioon vesiensuojelun vaatimukset 1 kappaleessa mainitun tavoitteen saavuttamiseksi.

3. Sopimuspuolet pyrkivät vähentämään turvetuotannon aiheuttamaa vesien kuormitusta ja pitämään tällöin tavoitteena ravinnepäästöjen vähentämistä vuoteen 2005 mennessä noin 30 prosenttia siitä, mitä ne olivat vuonna 1993.

4. Sopimuspuolet laativat vuoteen 2000 mennessä metsätalouden ja turvetuotannon vesiensuojelua koskevat kummankin sopimuspuolen ajanmukaiset ohjelmat sekä suosituksset hyvistä metsänhoitomenetelmistä ja turvetuotannon vesiensuojelutoimista.

8 artikla

**Onnettomuuksista sekä
poikkeustilanteista ja-
ilmiöistä ilmoittaminen**

1. Sopimuspuolen toimivaltainen viranomainen ilmoittaa toisen sopimuspuolen toimivaltaiselle viranomaiselle viivytyksettä meriympäristön tilaan haitallisesti vaikuttavista onnettomuuksista ja poikkeustilanteista sekä toimista ymparistöhaittojen torjumiseksi. Poikkeuksellisista meriympäristön tilan muutoksista ilmoitetaan mahdollisuksien mukaan samalla tavalla, minkä jälkeen osapuolet ryhtyvät yhdessä selvittämään muutosten syitä.
2. Edellä 1 kappaleessa ilmoitusvelvollisuus ei kuitenkaan koske sellaisia pilaantumisvahinkoja, joiden torjumisessa sovelletaan 8 päivänä joulukuuta 1993 Suomen ja Viron välillä allekirjoitettua sopimusta yhteistyöstä torjuttaessa pilaantumisvahinkoja merellä.

9 artikla

**Tutkimuksen, koulutuksen ja tietojenvaihdon
edistäminen**

1. Sopimuspuolet harjoittavat yhteistyössä merentutkimusta Suomenlahdella. Suomenlahden tilan kehitystä seurataan edelleen yhteistyössä kaikkien Suomenlahden rantavaltojen kanssa. Sopimuspuolten tutkimuslaitokset osallistuvat siihen mahdollisuksiensa mukaan.
2. Sopimuspuolet edistävät vesiensuojelua kehittämällä siihen liittyvää tutkimusta, koulutusta ja tietojenvaihtoa. Myös käytännön vesiensuojelutoimia kehitetään tutkimuksen avulla.
3. Sopimuspuolet kiinnittävät koulutuksen järjestämisessä huomiota etenkin vesiensuojelun hallintoa ja lainsäädäntöä koskevaan koulutukseen, yhdyskuntien, teollisuuden ja maaja metsätalouden jätevesien ympäristövaikutuksiin ja käsittelyvaatimuksiin sekä viemäri- ja puhdistuslaitosten hoitoon.

10 artikla

Sopimuksen täytäntöönpanon valvonta

1. Sopimuspuolten välinen vesiensuojelun alatyöryhmä seuraa ja raportoi vuosittain

sopimuksen edellyttämien toimenpiteiden toteutumisesta Suomen ja Viron väliselle ympäristönsuojelutyöryhmälle. Sopimuksen tavoitteiden toteutumisesta raportoidaan yksityiskohtaisesti vuonna 2006.

2. Sopimuspuolet seuraavat rannikkovesiensä tilaa oman ohjelman mukaisesti. Etenkin eniten kuormittuneisiin rannikkovesiin kiinnitetään huomiota. Sopimuspuolet arvioivat tulosten perusteella vesiensuojelutoimien riittävyyttä ja niiden mahdollista tehostamistarvetta.

11 artikla

Loppumääräykset

1. Tämä sopimus tulee voimaan 30 vuorokauden kuluttua siitä, kun sopimuspuolet ovat ilmoittaneet toisilleen, että ne ovat täytäneet sopimuksen voimaansaattamiseksi tarvittavat valtionsäiset edellytykset.

2. Sopimus on voimassa toistaiseksi. Sopimuspuoli voi irtisanoa sen toiselle sopimuspuolelle tehtäväällä kirjallisella ilmoituksella. Irtisanominen tulee voimaan 12 kuukauden kuluttua tällaisen ilmoituksen vastaanottamisesta.

3. Tämän sopimuksen tullessa voimaan lakkaa Tallinnassa 2. päivänä heinäkuuta 1993 tehty sopimus Suomen tasavallan hallituksen ja Viron tasavallan hallituksen välillä yhteistyöstä vesiensuojelun alalla.

Tehty Tallinnassa 12. päivänä helmikuuta 1999 kahtena suomen- ja vironkielisenä kappaleena, joiden kummakin tekstit ovat yhtä todistusvoimaiset.

Suomen tasavallan hallituksen puolesta
Pekka Haavisto

Viron tasavallan hallituksen puolesta
Villu Reiljan

[ESTONIAN TEXT — TEXTE ESTONIEN]

**SOOME VABARIIGI VALITSUSE
JA
ESTI VABARIIGI VALITSUSE
VAHELISE VEEKAITSEALASE KOOSTÖÖ
LEPING**

Soome Vabariigi Valitsus ja Eesti Vabariigi Valitsus, edaspidi "poolid",

tuginedes 7. novembril 1991 Soome Vabariigi Valitsuse ja Eesti Vabariigi Valitsuse vahel allakirjutatud keskkonnakaitsealasele koostöölepingule,

pidades vajalikuks arendada ja siivendada koostööd veekaitse alal,

olles 22. märtsil 1974 allakirjutatud Läänemere piirkonna merekeskkonna kaitse konventsiooni asspooled,

vüdades 9. aprillil 1992 allakirjutatud 1992. aasta Läänemere piirkonna merekeskkonna kaitse konventsioonile, mille kohaselt 1974. aasta konventsioon lakkab kehtimast 1992. aasta konventsiooni jõustumisega,

olles veendunud, et Soome lahe ja kogu Läänemere merekeskkonna seisundi parandamine on ehitisekt tähtis mõlema riigi loodusele, majandusele, kultuurile ja heaolule,

leppisid kokku järgnevas:

Artikel 1

Lepingu eesmärk

Käesoleva lepingu eesmärk on edendada säästliku arengu tagamiseks veehaitset ja muud sellega kaasnevat keakkonnakaitset Eestis ja Soomes. Pooled püüavad vähendada ja takistada veekogude, eriti Soome lahe reostuskoormust, rakendades parimat võimalikku tehnoloogiat ja parimat keskkonnapraktikat.

Artikel 2

Pädevad ametivõimud

1. Käesoleva lepingu jõustudes teatavad pooled teineteisele diplomaatilisel teel ametivõimudest, kelle võimupiirkonda lepingu täideviimine kuulub. Pooled teatavad teineteisele ka nimetatud ametivõimude vahetumisest.
2. Pädevad ametivõimud teevad käesoleva lepingu sätestes käsitletud küsimustes otsest koostööd.

Artikel 3

Asulad

1. Pooled võtavad vajalikke meetmeid asulate reovee puastamiseks, et saavutada 2005. aasta lõpuks üle 2000 elanikuga asulate reovee puastamisel orgaanilisest ainest ja fosforist keskmise puastusaste 90%. Veekogudesse jubitava hoiivee keskmise orgaanilise aine sisaldus peab olema = 15 mg/l (mõõdetud BHT, järgi) ja aldfosfori keskmise sisaldus = 1.0 mg/l, avariilasud ja ülevooolud kaasa arvatud. Ühtlasi arendatakse seni kanalisatsiooniga ühendamata tihedustusega piirkondade liitmist kanalisatsiooni- ja reoveepuastussüsteemidega. Eesti poolle jäetakse õigus teatada 2003. aasta lõpuks Soome poolle, kas BHT, ja fosfori sisalduse osas

heitveele esitatud kvaliteedinõuded on aastaks 2005 saavutatavad.

2. Pooled võtavad meetmeid, et aastaks 2005 puastataks üle 10 000 elanikuga asulatest lämmastikutundlikesse veekogudesse juhitav reovesi lämmastikust keskmiselt vähemalt 50% tõhususega.

3. Pooled arendavad asulate olmereoveest erineva reovee piisavat eelpuhastust, millega kindlustatakse kanalisatsioonivõrgu ja puastusseadmete töhua toimimine ning reoveesette kasutamiskõlblikkus. Arendatakse reoveesette ajakohast käitlemist ja kasutamist. Vähendatakse ohtlikest aineteat tulenevat riski tervisele ja loodusele.

4. Pooled hoolitsevad, et jälgitaks ka reoveepuhastitest lähtuvat reostuskoormust, nende puastustaset ja suublaks oleva veekogu reostuskoormust.

5. Pooled hoolitsevad, et kanalisatsioonisüsteemide järelevalve, saneerimine ja uute süsteemide rajamine toimiks viisil, mis tagab nende veepidavuse ja töökindluse. Kanalisatsioonisüsteeme arendatakse nii, et avariilaskude ja ülevoolude, ka sade-, drenaazihining tulvavee vooluhulk oleks võimalikult väike.

Artikkel 4

Tööstus ja energeetika

1. Tööstuses kasutavad pooled parimat võimalikku tehnoloogiat ja keskkonnapraktikat.

2. Pooled võtavad meetmeid seiramaks kõiki keskkonda mõjutavaid tegureid, et tootmisprosesse moderniseerides ja reoveepuhastust tõhustades vähendada kahjulike ainete, eriti raskmetallide, tokailiste ja raskestilagundatavate orgaaniliste ainete ning toitainete heidet kõigist tööstusettevõtetest. Eesmärk on vähendada aastaks 2005 nimetatud ainete reostuskoormust veekogudele 1995. aastaga võrreldes 50% võrra.

3. Pooled võtavad meetmeid, et eelpuhastuse töhustamisega vähendada asulate kanalisatsiooni juhitava tööstusettevõtete heitve reostuskoormust.

Artikkel 5

Kalakasvatus

Pooled arendavad selliseid uusi ettevõtteid, rakendavad nende ekspluateerimis- ja puhastusmeetodeid, sõõdaliike ning sõõtnisviise, mis tagavad kalakasvatusest lähtuva veekogude reostuskoormuse vähendamise miinimumini. Kalakasvatustest lähtuv reostuskoormus ei tohi pärast 2000. aasta 1. jaanuari ületada aasta keskmisena 8 grammi üldfosforit ja 70 grammi üldläämmastikku toodetud 1 kg kala eluskaalu kohta. Nimetatud arvud saadakse eeldusel, et eluskala sisaldab 0.4% fosforit ja 2.75% lämmastikku. Estitatud nõuded ei kehti kalakasvatuste kohta, mis toodavad maimu ja noorjärke veekogude kalavarude täiendmisseks.

Artikkel 6

Pöllumajandus

1. Pooled taotleval nii karja- kui taimekasvatusest tuleneva fosfori ja lämmastiku reostuskoormuse vähinemist 2005. aastaks 1990ndate aastate algusega võrreldes vähemalt 50% võrra. Lisaks sellele üritatakse vähendada ammoniaagi lendumist.
2. Pooled parandavad silo valmistamisel tekkiva silomahla ja sönniku ladustamist ning edendavad nende kasutamist väetisena. Farmide sönniku ja virtsa käitlemine korraldatakse viisiil, mis välhib nende laotamise külmunud maale või lumele.
3. Pooled kaasajastavad 2000. aasta jooksul oma pöllumajandusreostuse vähendamise kavasid ja hea pöllumajandustava soovitusi, mis käsitlevad sobivaid tegutsemisviise toitainete leostumise ja väljauhtumise vähendamiseks, talvel roheliste pöldude osakaalu suurendamiseks, mulla tihenemise tökestamiseks, kaitseribade moodustamiseks ja kemikaalide kasutamise

vähendamiseks.

Artikkel 7

Metsamajandus ja turbatootmine

1. Pooled tegutsevad metsamajandusest tuleneva veekogude reostuskoormuse vähendamise suunas. Eesmärk on toitainete koormuse vähendamine 2005. aastaks 1993. aastaga võrreldes ligikaudu 40% võrra.
2. Pooled püüavad kindlustada, et metsa kuivendamisel, väetamisel, raietöödel, maaharimisel ja törjevahendite kasutamisel peetakse punktis 1 nimetatud eesmärkide saavutamiseks siamas veekaitse nõudeid.
3. Pooled tegutsevad turbatootmisest tuleneva veekogude reostuskoormuse vähendamise suunas. Eesmärk on toitainete koormuse vähendamine 2005. aastaks 1993. aastaga võrreldes ligikaudu 30% võrra.
4. Pooled koostavad 2000. aastaks metsamajanduse ja turbatootmise jaoks kaasaja nõuete kohased veekaitset käsitlevad kavad ning soovitused, mis puudutavad head metsamajandustava ning veekaitset turbatootmisel.

Artikkel 8

Önnestustest, eriolukordadest ja -nähtustest teatamine

1. Ühe poolte pädev ametivõim teatab merekeakkonda kahjustavatest önnestustest ja eriolukordadest ning keskkonnakahjustuste vältimiseks võetud meetmetest viivitamata teise poolte pädevale ametivõimule. Samamoodi teatakse merekeskkonna erakorralistest seisundi muutustest, misjärel pooled kooa selgitavad välja muutuste põhjused.

2. Punktis 1 käsitletud teatamise kohustus ei puuduta saastekahjustusi, mille likvideerimiseks rakendatakse Eesti ja Soome vahelist saastekahjustuste likvideerimise koostölepet.

Artikkeli 9

Uurimistöö, koolituse ja andmevahetuse arendamine

1. Pooled tegelevad ühiselt mereüuringutega Soome lahel. Soome lahe seisundi arengut jälgitakse koostöös kõigi Soome lahe rannikuriikidega. Poolte uurimisasutused osalevad selles võimalustes piires.
2. Pooled edendavad veekaitset ja arendavad sellega kaasnevat uurimistööd, koolitust ja infovahetust. Uurimistöödega parandatakse ka praktilist veekaitsetegevust.
3. Veekaitsealase koolituse korraldamisel põravat pooled erilist tähelepanu vastavate õigusaktide tutvustamisele, asulate, tööstuse, pölli- ning metsamajanduse reovee keakkonnamõju ja puhasustmõudeid selgitavale ning kanalisatsiooni ja puhasusseadmete ekspluateerimist kätitevale koolitusele.

Artikkeli 10

Lepingu täitmise kontroll

1. Pooltevaheline veekaitse alatöörlühm jälgib lepingus ettenähtud meetmete rakendamist ja iga aasta esitab aruande poolte keskkonnakaitse töörlühmale. Üksikasjaline aruanne lepingu eesmärkide saavutamisest esitatakse 2006. aastal.
2. Pooled sooritavad rannikumere seiret riiklike programmide kohaselt. Erilist tähelepanu põöratakse suurema reostuskoormusega rannikumere aladele. Poolte pädevad ametivõimud hindavad tulemuste põhjal veekaitsetegevuse piisavust ja selle tõhustamise vajadust.

Artikel 11

Lõppsätted

1. Käesolev leping jõustub 30 päeva pärast seda, kui pooled on teineteisele teatanud lepingu jõustumiseks vajalike siseriiklike tingimuste täitmisest.
2. Leping on sõlmitud määramata tähtajaks. Pooltel on õigus leping lõpetada, teatades sellest teisele poolele kirjalikult. Lepingu lõpetamine jõustub kaksteist kuud pärast vastava kirjaliku teate vastuvõtmist.
3. Käesoleva lepingu jõustumisega kaotab kehtivuse 2. juulil 1993 Tallinnas Soome Vabariigi Valitsuse ja Eesti Vabariigi Valitsuse vahel sõlmitud veeaktsealane koostöö leping.

Leping on koostatud Tallinnas 12. veebruaril 1999. aastal kabes juridiliselt võrdses soome- ja eestikeelses eksemplarisis.

Soome Vabariigi
valitsuse poolt

Eesti Vabariigi
valitsuse poolt

[TRANSLATION -- TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF FINLAND AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF ESTONIA ON COOPERATION IN THE FIELD OF WATER PROTECTION

The Government of the Republic of Finland and the Government of the Republic of Estonia, hereinafter "the Parties" who,

Bearing in mind the Agreement on Cooperation in the field of Environmental Protection signed between them November 7, 1991,

Believing it important to develop and deepen bilateral cooperation in the field of water protection,

Being Parties to the Convention on the Protection of the Marine Environment of the Baltic Sea (the Helsinki Convention) signed March 22, 1974,

Being aware that on its entry into force the Convention on the Protection of the Marine Environment of the Baltic Sea signed April 9, 1992 supersedes the Helsinki Convention of 1974, and

Being convinced that the improvement of the Gulf of Finland and the entire Baltic Sea environment is of vital importance to the natural beauty, economy, culture and well-being of each country,

Have agreed as follows:

Article 1. Purpose of the Agreement

The purpose of the Agreement is to promote water protection and other environmental protection associated with it in Finland and Estonia in order to promote sustained development. The Parties will seek to reduce and offset the burden placed on waters, especially in the Gulf of Finland, by applying the best available technology and practices from the standpoint of the environment.

Article 2. Competent authorities

1. On the entry into force of the Agreement, the Parties will inform each other by diplomatic channels of the authorities who are competent to look after the execution of the Agreement and the duties of such authorities. The Parties will likewise notify each other of any changes occurring in the staff of the competent authorities.

2. The competent authorities will contact each other directly in matters, as referred to in the Agreement.

Article 3. Communities

1. The Parties will take the necessary measures to treat waste water from communities so that by the end of 2005 they will achieve an average purification level of 90% of organic

agents and phosphorus in waste water from communities with a population of 2,000 or more. The maximum permissible levels in waste water released into watercourses must not exceed a BOD₇ (Biological Oxygen Demand) of 15 mg/l and total phosphorus count of 1.0 mg/l, including discharges and overflows. Linking densely populated areas lying outside the waste water system for the purpose of treatment in a common drainage and sewer system will be encouraged. The Estonian Party has until the end of 2003 to inform the Finnish Party if it will be able to meet standards for BOD₇ and phosphorus levels in treated waste water.

2. The Parties will see to it that the elimination of nitrogen in sewage treatment plants serving populations of 10,000 or more and flowing into watercourses that are sensitive to nitrogen will be made more effective by 2005, so that nitrogen levels will be reduced by 50% on average over the intervening years.

3. The Parties will promote the proper pretreatment of hazardous waste water, distinct from community waste water, to ensure the effective operation of drainage systems, waste water treatment plants and the usability of sludge. The appropriate treatment and utilization of waste water sludge will be encouraged. The risks to health and natural surroundings arising from hazardous substances will be reduced.

4. The Parties will see to it that in monitoring the operation of waste water treatment plants, the incoming burden, the efficiency of purification and the load on the receiving watercourse will all be taken into account.

5. The Parties will see to it that the servicing and renewal of drainage systems and laying new drains will be implemented in such a way that drains are watertight and reliable. Drainage systems will be developed so that discharges and overflows and the volume of rainwater, surface drainage and floodwaters flowing into drains are kept to a minimum.

Article 4. Manufacturing and energy production

1. The Parties will promote the best possible applications of practice in manufacturing operations from a technological and environmental standpoint.

2. The Parties will proceed by examining concurrently all factors with a bearing on the environment so as to reduce emissions of harmful agents, especially heavy metals, poisonous and permanent agents, and organic nutrients in all industrial plants by improving production methods and increasing the efficiency of waste water treatment. The aim is that by 2005 overall emissions for such agents will be reduced by 50% on average, compared to what they were in 1995.

3. The Parties will seek to reduce the strain on the public drainage system of waste water from manufacturing plants by increasing the efficiency of pretreatment of waste water.

Article 5. Fish farming

The Parties will develop and start using new kinds of manufacturing plant, purification methods, types of feed and feeding habits, and ways of using and maintaining such plants by means of which the burden imposed on watercourses by fish farming will be limited to

a minimum. After January 1, 2000, the emissions of nutrients from fish farm plants must not exceed annual levels of 8 g of phosphorus (Total P) and 70 g of nitrogen (Total N) for each kilogram of (live) fish produced. These levels will be reduced so that live fish contain 0.4% phosphorus and 2.75% nitrogen. These standards do not apply to fish farms which produce fish fry to be released into natural waters.

Article 6. Agriculture

1. The Parties will seek to reduce by 2005 combined nitrogen and phosphorus emissions from dairy farming and crops by at least 50%, compared to what they were at the start of the 1990s. In addition, efforts will be made to reduce ammonia emissions.
2. The Parties will improve the way silage runoff and manure are stored and promote their use as fertilizer. The treatment and storage of manure and urea from dairy farming units will be done in such a way that manure will not be spread on fields covered in frost or snow.
3. The Parties will cooperate in bringing up to date by 2000 their respective programs for water protection in agriculture and their recommendations for sound farming methods. The programs and recommendations will include preferred courses of action for reducing erosion and the scale of nutrients being flushed from the soil, extending vegetation cover in winter, preventing ground compaction, forming buffer zones and reducing the use of chemicals.

Article 7. Burden imposed by forestry on watercourses

1. The Parties will seek to reduce by 2005 the burden imposed by forestry on watercourses and hold to the aim of reducing nutrients emissions in particular by 40%, compared to what they were in 1993.
2. In laying ditches, felling trees, cultivating the soil and using control substances for agricultural purposes, the Parties will seek to ensure that certain standards for water protection are taken into account so as to achieve the aims listed in Article 1.
3. The Parties will seek to reduce the burden on watercourses imposed by turf production by 2005 and thus hold to the aim of reducing nutrient emissions by 30%, compared to what they were in 1993.
4. The Parties will prepare up-to-date programs applying to water protection in forestry and turf production and recommendations about sound methods for forest management and water protection in turf production by 2000.

Article 8. Notification of accidents and emergency situations and events

1. The competent authority of each Party will notify the competent authority of the other Party of any hazardous accident or emergency situation with an impact on the marine environment and of measures to control environmental hazards. In the same way and to the extent feasible, each Party will notify the other of unusual changes in the marine environ-

ment, following which the Parties will jointly undertake to investigate the cause of such changes.

2. The duty to provide notification, as in paragraph 1 above, does not apply to pollution damage, the control of which is agreed under the terms of the Agreement between Finland and Estonia on cooperation in controlling damage from pollution at sea.

*Article 9. Advancement of research, education
and the exchange of information*

1. The Parties will cooperate in marine research in the Gulf of Finland. The development of the situation in the Gulf will be monitored in cooperation with all States bordering the Gulf. The research institutions of both Parties will participate to the extent possible.

2. The Parties will foster water protection by developing research, education and the exchange of related information. Practical measures for water protection will also be developed through research.

3. In making educational arrangements, the Parties will pay attention especially to education applying to water protection management and legislation, environmental impact and treatment standards for waste water from communities, industry and agriculture and forestry and the maintenance of drainage and purification plants.

Article 10. Monitoring application of the Agreement

1. The working group on water protection constituted by the Parties will monitor and report each year to the joint environmental protection working group of Finland and Estonia on the implementation of measures enjoined by the Agreement.

2. The Parties will monitor the situation in their coastal waters according to their particular programs. Special attention will be paid to coastal waters which are under the most pressure. Based on the results, the Parties will assess the adequacy of water protection measures and the potential need to increase them.

Article 11. Final injunctions

1. The Agreement will take effect 30 days after the Parties have indicated to each other that they have fulfilled the internal requirements for the entry into force of the Agreement.

2. The Agreement will be in effect until further notice. The Parties may give notice to each other in writing of the termination of the Agreement. Termination will take effect 12 months after the receipt of such notification.

3. When this Agreement enters into force, the Agreement between the Government of Finland and the Government of Estonia on Cooperation in the Field of Water Protection of July 2, 1993, will expire.

Done in Tallinn February 12, 1999 in two copies, one in Finnish and one in Estonian,
each being equally authentic.

On behalf of the Government of Finland:

PEKKA HAAVISTO

On behalf of the Government of Estonia:

VILLU REILJAN

[TRANSLATION -- TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE FINLANDE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE D'ESTONIE RELATIF À LA COOPÉRATION DANS LE DOMAINE DE LA PROTECTION DE L'EAU

Le Gouvernement de la République de Finlande et le Gouvernement de la République d'Estonie, ci-après dénommés « les Parties »,

Prenant en considération l'Accord relatif à la coopération dans le domaine de la protection de l'environnement, conclu entre eux le 7 novembre 1991,

Reconnaissant l'importance que présentent le développement et le renforcement de la coopération bilatérale dans le domaine de la protection de l'eau,

Etant Parties à la Convention sur la protection du milieu marin dans la zone de la mer Baltique (Convention d'Helsinki), signée le 22 mars 1974,

Conscients que, dès son entrée en vigueur, la Convention sur la protection du milieu marin dans la zone de la mer Baltique, signée le 9 avril 1992, a rendu caduque la Convention d'Helsinki de 1974,

Convaincus que l'amélioration de l'état de l'environnement dans le golfe de Finlande et dans l'ensemble de la mer Baltique est essentielle à la beauté de la nature, à l'économie, à la culture et à la prospérité des deux pays,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier. Objet de l'Accord

L'Accord a pour objet de promouvoir la conservation de l'eau et d'autres aspects connexes de la protection de l'environnement en Finlande et en Estonie, en vue d'assurer un développement durable. Les Parties prendront les mesures voulues pour réduire et compenser la charge imposée aux approvisionnements en eau, en particulier dans le golfe de Finlande, en utilisant la meilleure technologie et en appliquant les meilleures méthodes écologiques disponibles.

Article 2. Autorités compétentes

1. Dès l'entrée en vigueur de l'Accord, les Parties se feront connaître mutuellement par la voie diplomatique les autorités compétentes chargées de la mise en oeuvre de l'Accord et les responsabilités qui leur incombent. Les Parties se notifieront mutuellement, par ailleurs, tous changements apportés à la composition du personnel de ces autorités.

2. Les autorités compétentes entreront directement en contact entre elles concernant les questions visées par l'Accord.

Article 3. Collectivités

1. Les Parties prendront les mesures voulues concernant le traitement des eaux usées provenant des collectivités pour que, d'ici à la fin de 2005, la capacité moyenne de purification de ces eaux atteigne, dans les collectivités de 2000 habitants au minimum, 90 % pour ce qui est des matières organiques et du phosphore. Dans les eaux déversées dans les cours d'eau, les niveaux maxima autorisés ne devront pas excéder 15 mg/l pour la demande biochimique d'oxygène mesurée sur sept jours et 1 mg/l de la quantité totale de phosphore, y compris les écoulements et les fuites. On encouragera le raccordement entre elles des zones à forte densité de population situées hors des systèmes de tout à l'égout afin de permettre le traitement dans un réseau commun d'écoulement et d'évacuation des eaux usées. La Partie estonienne devra faire savoir à la Partie finlandaise, d'ici à la fin de 2003, si elle est en mesure de répondre aux normes fixées pour la demande biochimique d'oxygène mesurée sur sept jours et pour les quantités de phosphore contenues dans les eaux usées traitées.

2. Les Parties veilleront à ce que l'élimination de l'azote dans les installations d'épuration des eaux desservant des populations de 10 000 habitants au minimum qui déversent leur contenu dans des cours d'eau sensibles à l'azote devienne plus efficace d'ici à 2005, afin que les niveaux d'azote soient réduits d'ici cette dernière année de 50 % en moyenne.

3. Les Parties encourageront le prétraitement approprié des eaux usées dangereuses autres que celles des collectivités, afin d'assurer le bon fonctionnement des réseaux d'égouts, des stations d'épuration des eaux et les utilisations possibles des boues d'égouts. On encouragera le traitement et l'utilisation appropriés de ces boues. Les Parties s'efforceront de réduire les risques que présentent les substances dangereuses pour la santé et l'environnement.

4. Les Parties veilleront à ce que, dans le cadre de la surveillance du fonctionnement des stations de traitement des eaux, il soit dûment tenu compte du poids financier à venir, de l'efficacité de l'épuration et de la charge s'exerçant sur le cours d'eau récepteur.

5. Les Parties veilleront à ce que l'entretien et le renouvellement des systèmes de drainage ainsi que la pose des nouvelles canalisations soient effectués de manière à assurer une bonne étanchéité et une parfaite solidité. Les systèmes de drainage seront conçus de façon à réduire au minimum les déversements et les débordements ainsi que le volume des eaux de pluie et l'écoulement des eaux superficielles et des eaux de crue.

Article 4. Industries de transformation et production d'énergie

1. Les Parties favoriseront l'application des meilleures méthodes de fabrication possibles sur les plans technologique et environnemental.

2. A cet effet, les Parties examineront tous les facteurs exerçant une incidence sur l'environnement, afin de réduire, dans toutes les installations industrielles, les émissions de substances dangereuses, en particulier de métaux lourds, d'agents toxiques à effets durables, ainsi que de nutriments organiques, en améliorant les processus de production et en rendant plus efficace l'épuration des eaux usées. L'objectif consistera à réduire, d'ici à 2005, les émissions totales de ces substances à 50 % environ de leur niveau de 1995.

3. Les Parties s'efforceront d'alléger la charge qu'exerce sur le réseau municipal d'évacuation les eaux usées qui proviennent des usines en rendant leur prétraitement plus efficace.

Article 5. Pisciculture

Les Parties devront mettre au point et introduire de nouveaux types d'installations, de nouvelles méthodes de purification, de nouvelles qualités d'aliments et méthodes d'alimentation, ainsi que de nouveaux modes d'utilisation et de gestion de ces installations, afin de réduire au minimum la pollution des cours d'eau due à la pisciculture. A partir du 1er janvier 2000, les émissions annuelles de nutriments des installations de pisciculture ne devront pas excéder 8 g pour le phosphore (P total) et 70 g pour l'azote (N total) par kilogramme de poissons vivants produits. Ces niveaux seront réduits afin que lesdits poissons contiennent 0,4 % de phosphore et 2,75 % d'azote. Ces normes ne s'appliquent pas aux installations de pisciculture destinées à la production de fétin destiné à être évacué dans les eaux naturelles.

Article 6. Agriculture

1. Les Parties s'efforceront de ramener d'ici à 2005 les émissions combinées d'azote et de phosphore provenant d'élevages d'animaux destinés à la production laitière ainsi que de certaines cultures à 50 % minimum du niveau qu'elles atteignaient au début des années 1990. Elles s'efforceront également de réduire les émissions d'ammoniac.

2. Les Parties amélioreront les méthodes de stockage des substances liquides et du fumier et encourageront leur utilisation comme engrais. Elles veilleront à ce que l'épandage et le stockage du fumier et de l'urée provenant des élevages aient lieu de manière à éviter que ces matières ne viennent recouvrir les sols gelés ou enneigés.

3. Les Parties coopéreront en vue de mettre à jour, d'ici à l'an 2000, leurs programmes respectifs de protection de l'eau destinée à des usages agricoles et leurs recommandations relatives à des méthodes d'exploitation agricole rationnelles. On devra préférer des méthodes visant à réduire l'érosion et le lessivage des nutriments, renforcer la couverture végétale en hiver, empêcher le compactage du sol, constituer des zones tampon et utiliser moins de produits chimiques.

Article 7. Exploitation forestière

1. Les Parties s'efforceront de réduire, d'ici à 2005, la pollution des eaux résultant de l'exploitation forestière et se fixeront notamment comme objectif de ramener les émissions de nutriments à 40 % de leurs niveaux de 1993.

2. En vue d'atteindre les objectifs énumérés à l'article premier, les Parties s'efforceront en outre de veiller à ce que l'on tienne compte de certaines prescriptions relatives à la protection de l'eau lors des opérations de creusement de fossés, d'abattage d'arbres, de travail du sol et d'utilisation des pesticides.

3. Les Parties s'efforceront de réduire, d'ici à 2005, l'incidence de la production de tourbe sur les cours d'eau et d'atteindre ainsi l'objectif consistant à réduire les émissions de nutriments de 30 % par rapport aux niveaux de 1993.

4. Les Parties prépareront de nouveaux programmes de protection de l'eau dans les forêts et les terrains engazonnés et recommanderont des méthodes adéquates de gestion des forêts et de production de gazon à appliquer d'ici à l'an 2000.

Article 8. Signalement d'accidents, de situations d'urgence et d'incidents

1. Les autorités compétentes de chaque Partie signaleront aux autorités compétentes de l'autre Partie tout accident grave ou toute situation d'urgence portant atteinte au milieu marin et leur feront part des mesures prises pour prévenir de telles atteintes. De la même manière et dans la mesure du possible, chaque Partie informera l'autre Partie des changements intervenus dans le milieu marin, ce qui les amènera à se renseigner sur les causes de ces changements.

2. L'obligation pour les Parties de se faire mutuellement part des situations visées au paragraphe 1 ci-dessus ne s'étend pas aux cas de contamination qui font l'objet de l'Accord entre la Finlande et l'Estonie relatif à la coopération en matière de prévention des dommages causés par la pollution en mer.

Article 9. Promotion de la recherche, de l'éducation et des échanges d'informations

1. Les Parties collaboreront à des activités océanographiques dans le golfe de Finlande. L'évolution de la situation dans le golfe sera suivie en collaboration avec tous les Etats côtiers. Les institutions de recherche des deux pays apporteront dans la mesure du possible leur participation au projet.

2. Les Parties encourageront la conservation de l'eau en entreprenant des recherches, des activités éducatives et en échangeant des informations en la matière. La recherche portera également sur la mise au point de méthodes pratiques de conservation de l'eau.

3. Dans le cadre des dispositions qu'elles prendront en matière d'éducation, les Parties accorderont une importance particulière à l'éducation en ce qui concerne la gestion en matière de conservation de l'eau, l'incidence sur l'environnement et les normes relatives au traitement des eaux usées provenant des collectivités, de l'industrie, de l'agriculture et de l'exploitation forestière, et l'entretien des installations de drainage et des stations d'épuration.

Article 10. Suivi de l'application de l'Accord

1. Chaque année, le groupe de travail sur la conservation de l'eau constitué par les Parties contrôlera l'application des mesures prévues par l'Accord et fera rapport en la matière au groupe de travail mixte Finlande-Estonie sur la protection de l'environnement.

2. Les Parties contrôleront la situation dans leurs eaux territoriales en fonction des programmes qui leur sont propres. Une attention particulière sera accordée aux eaux territoriales faisant l'objet des plus fortes pressions. Sur la base des résultats obtenus, les Parties évalueront la pertinence des mesures de protection de l'eau à prendre et la nécessité potentielle de les rendre plus strictes.

Article 11. Dispositions finales

1. L'Accord entrera en vigueur 30 jours après la date à laquelle les Parties se seront mutuellement informées qu'elles ont accompli les formalités internes requises pour l'entrée en vigueur dudit Accord.

2. L'Accord demeurera en vigueur pour une durée indéterminée. L'une ou l'autre des Parties pourra le dénoncer par une notification écrite adressée à l'autre Partie. La dénonciation prendra effet à l'expiration d'un délai d'un an suivant la date de réception de la notification.

3. Quand le présent Accord entrera en vigueur, l'Accord entre le Gouvernement de la République de Finlande et le Gouvernement de la République d'Estonie relatif à la coopération dans le domaine de la protection de l'eau signé le 2 juillet 1993 deviendra caduc.

Fait à Tallinn le 12 février 1999 en deux exemplaires en langues finnoise et estonienne, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement de la République de Finlande :

PEKKA HAAVISTO

Pour le Gouvernement de la République d'Estonie :

VILLU REILJAN